

آموزش نکته به نکته درس

تئور کامپیوتر

کاردانی به کارشناسی

- ذخیره و بازیابی اطلاعات
- مدار منطقی
- سیستم عامل
- ساختمان داده‌ها
- زبان تخصصی
- زبان برنامه‌نویسی

گردآوری و تألیف : مهندس علی یگانه - مهندس مظاهر مقصودلو

آموزش نکته به نکته درس

کنکور کامپیوتر

کاردانی به کارشناسی

(۱) زبان برنامه‌نویسی C و C++

(۲) مدار منطقی

(۳) زبان تخصصی

(۴) ذخیره و بازیابی اطلاعات

(۵) سیستم عامل

(۶) ساختمان داده‌ها

کد: ۳۰۷۰۸

کارشناسی ناپیوسته

گردآوری و تألیف

مهندس علی یگانه - مهندس مظاهر مقصودلو

فهرست مطالب

بخش اول - زبان برنامه‌نویسی C و C++

فصل اول: «متغیرها، ثابت‌ها و انواع داده‌ها».....	۵
فصل دوم: «عبارات و عملگرها».....	۶
فصل سوم: «دستورات ورودی و خروجی».....	۱۳
فصل چهارم: «دستورات شرطی».....	۱۸
فصل پنجم: «دستورات تکرار».....	۲۰
فصل ششم: «آرایه‌ها».....	۲۳
فصل هفتم: «رشته‌ها».....	۲۵
فصل هشتم: «اشاره‌گرها».....	۲۷
فصل نهم: «توابع».....	۳۰
فصل دهم: «ساختار، اتحاد و کلاسها».....	۳۶
فصل یازدهم: «فایلها».....	۴۵

بخش دوم - مدار منطقی

فصل اول: «سیستم‌های نمایش اعداد».....	۵۰
فصل دوم: «جبر بول».....	۶۴
فصل سوم: «مدارات منطقی ترکیبی».....	۷۰
فصل چهارم: «مدارات ترکیبی نمونه».....	۹۱
فصل پنجم: «مدارات ترتیبی».....	۱۰۶

بخش سوم - زبان تخصصی

فصل اول: «Unit 1».....	۱۲۳
فصل دوم: «Unit 2».....	۱۲۶
فصل سوم: «Unit 3».....	۱۳۰
فصل چهارم: «Unit 4».....	۱۳۴
فصل پنجم: «Unit 5».....	۱۳۶
فصل ششم: «Unit 6».....	۱۳۹
فصل هفتم: «Unit 7».....	۱۴۲
فصل هشتم: «Unit 8».....	۱۴۷
فصل نهم: «Unit 9».....	۱۵۰
فصل دهم: «Unit 10».....	۱۵۴

بخش چهارم - ذخیره و بازیابی اطلاعات

فصل اول: «حافظه‌ها و دستگاه‌های ذخیره و بازیابی».....	۱۵۹
فصل دوم: «مفاهیم پایه‌ای».....	۱۶۹
فصل سوم: «ارزیابی پارامترهای رسانه‌ها».....	۱۸۸
فصل چهارم: «سیستم و ساختار فایل».....	۱۹۹
فصل پنجم: «شاخص».....	۲۱۴

بخش پنجم - سیستم عامل

فصل اول: «تعریف سیستم عامل و انواع وقفه‌ها».....	۲۳۸
فصل دوم: «دیاگرام پردازش».....	۲۴۵
فصل سوم: «الگوریتم‌های زمانبندی».....	۲۴۷
فصل چهارم: «مدیریت حافظه و حافظه مجازی».....	۲۶۱
فصل پنجم: «بن بست».....	۲۷۵
فصل ششم: «سیستم عامل لینوکس».....	۲۸۰

بخش ششم - ساختمان داده‌ها

فصل اول: «تجزیه و تحلیل الگوریتمها».....	۲۸۵
فصل دوم: «توابع بازگشتی».....	۲۸۸
فصل سوم: «ماتریسها».....	۲۹۰
فصل چهارم: «پشته».....	۲۹۵
فصل پنجم: «صف».....	۳۰۳
فصل ششم: «لیستهای پیوندی».....	۳۰۵
فصل هفتم: «درختها».....	۳۱۲
فصل هشتم: «درختهای ویژه».....	۳۲۱
فصل نهم: «گرافها».....	۳۲۵
فصل دهم: «مرتب‌سازی».....	۳۳۱

بخش اول

زبان برنامه‌نویسی C و C++

فصل اول

«متغیرها، ثابتها و انواع داده‌ها»

شناسه‌ها و کلمات کلیدی

منظور از شناسه‌ها (identifiers) نام‌هایی است که به توابع، متغیرها و غیره داده می‌شود. نام شناسه در توربو C می‌تواند یک تا ۳۱ کاراکتر و نام یک متغیر یا شناسه در C++ می‌تواند تا ۱۰۲۴ کاراکتر باشد. قوانین نام‌گذاری شناسه‌ها در زبان C و C++ عبارتست از:

- ۱- اولین کاراکتر شناسه‌ها باید یک حرف یا زیرخط باشد.
 - ۲- از کاراکتر دوم به بعد می‌توان از حروف، اعداد یا زیرخط استفاده نمود.
 - ۳- در نام شناسه‌ها نمی‌توان از blank و کاراکترهای غیرمجاز مثل ؟، !، \$ و ... استفاده کرد.
 - ۴- در نام شناسه نمی‌توان از کلمات کلیدی (keywords) زبان C و C++ استفاده نمود.
- تذکر:** نام دو متغیر (یا یک متغیر و یک زیر برنامه) در داخل یک بلوک نمی‌تواند یکسان باشد ولی در دو بلوک مختلف می‌توان از یک نام، برای دو متغیر (یا یک متغیر و یک زیر برنامه) استفاده کرد.

انواع داده‌ها در زبان C

داده‌های زبان C به ۵ دسته اصلی زیر تقسیم می‌شوند:

نوع داده	جهت ذخیره	مقدار فضای مورد نیاز	محدوده عددی
char	کاراکتر یا عدد صحیح	۱ بایت	-128 تا +127
int	عدد صحیح	۲ بایت	-32768 تا +32767
float	اعشاری	۴ بایت	3.4E-38 تا 3.4E+38
double	اعشاری با دقت مضاعف	۸ بایت	1.7E-308 تا 1.7E+308
void	---	---	---

تذکر: در زبان C++ دو نوع داده جدید به نام‌های bool و wchar_t اضافه شده‌اند. نوع bool مانند boolean زبان پاسکال می‌تواند مقادیر true و false را بپذیرد و نوع wchar_t جهت معرفی کاراکترهای ۱۶ بیتی به کار می‌رود.

نکته: signed, unsigned فقط با int و char به کار برده می‌شوند، اگر آن‌ها را پشت float یا double بنویسید کامپایلر پیغام خطا می‌دهد.

نکته: short و long می‌توانند پشت هر ۴ نوع (int, float, double, char) بیایند. به صورت پیش‌فرض متغیری که از نوع int یا char تعریف می‌شود، از نوع علامت‌دار است (signed) یعنی می‌تواند عدد مثبت یا منفی را در خود ذخیره کند. اگر قبل از int یا char عبارت unsigned آورده شود آنگاه آن متغیر فقط می‌تواند عدد مثبت را ذخیره کند و البته محدوده آن افزایش می‌یابد.

نکته: unsigned k ; معادل unsigned int k ; می‌باشد.

نکته: long k ; معادل long int k ; می‌باشد.

مقادیر ثابت (constants)

مقادیر ثابت به ۴ دسته اصلی زیر تقسیم می‌شوند:

۱- **مقادیر صحیح:** مقادیر صحیح در سه مبنای ۱۰ (Decimal)، مبنای ۸ (octal) و مبنای ۱۶ (hexadecimal) نمایش داده می‌شوند. در داخل اعداد صحیح نباید نقطه به کار برد، همچنین اعداد دسیمال نباید با صفر شروع شوند. قبل از اعداد در مبنای ۱۶، از علامت 0x یا 0X استفاده می‌گردد (مانند: 0x7Fab و 0X5 و 0x1). قبل از اعداد در مبنای ۸، از یک عدد صفر استفاده می‌شود (مانند: 017 و 042).

۲- **مقادیر اعشاری:** اعداد ثابت اعشاری به وسیله نقطه (.) یا به صورت نماد علمی (با حروف E یا e) نمایش داده می‌شوند، مانند:

1.0	1.	0.2	827.625
2E-80.07e-3	1.2e2	1.2e+2	

تذکر: عدد بعد از e در نماد علمی حتماً باید صحیح باشد، در صورتی که اعشاری باشد پیام خطا صادر می‌شود.

- ۳- مقادیر کاراکتری: کاراکترهای ثابت داخل علامت تک گیومه ' ' نوشته می‌شوند، مانند: 'a'، '?'، ' '.
- نکته: ثابت‌های کاراکتری حداکثر می‌توانند ۲ کاراکتر بپذیرند، ولی فقط کاراکتر اول آن‌ها در نظر گرفته می‌شود.
- ۴- مقادیر رشته‌ای: مقادیر ثابت رشته‌ای داخل علامت " " نوشته می‌شوند، مثل: "book".

متغیرها

مکانی از حافظه که برای نگهداری موقتی داده‌ها استفاده می‌شود، اصطلاحاً متغیر گفته می‌شود که در زبان C و C++ به صورت زیر تعریف و اعلان می‌شوند:

؛ نام متغیر نوع داده

int x ;

تذکر: در صورتی که در اعلان متغیرها، تعدادی از متغیرها از یک نوع باشند می‌توان آن‌ها را با علامت کاما (,) و در یک اعلان ذکر نمود، مانند:

float x , y , z ;

تذکر: در زبان C و C++، هم‌زمان با تعریف متغیرها می‌توان آن‌ها را مقداردهی نیز نمود، مانند:

int a = 20 ;

اعلان ثابت‌ها

ثابت‌ها، مقداری هستند که مقدار آن‌ها در طول اجرای برنامه تغییر نمی‌یابد و در زبان C و C++، ثابت‌ها به دو صورت زیر تعریف می‌شوند:

۱- با استفاده از کلمه کلیدی const ۲- با استفاده از ماکرو #define

اعلان ثابت‌ها با استفاده از کلمه کلیدی const

فرم کلی تعریف ثابت‌ها با استفاده از کلمه کلیدی const به صورت زیر است:

؛ مقدار = نام ثابت [نوع داده] const

const float a = 17.25 ;

تذکر: اگر در تعریف ثابت‌ها، نوع داده ثابت ذکر نشود، آنگاه ثابت به طور پیش‌فرض از نوع داده int در نظر گرفته می‌شود.

اعلان ثابت‌ها با استفاده از ماکرو #define

فرم کلی تعریف ثابت‌ها با ماکرو #define به صورت زیر است:

#define نام ثابت مقدار

#define a 17.25

تذکر: اگر ثابتی با استفاده از ماکرو #define تعریف شود، آنگاه هیچ حافظه‌ای اشغال نخواهد کرد.

دستور typedef

با این دستور می‌توان یک نام مجازی به یک نوع داده‌ای داد و یا نام جدید برای یک نوع از پیش تعریف شده ایجاد کرد. فرم کلی این دستور به صورت زیر است:

typedef نوع داده نام جدید ;

typedef int integer ;

integer n ;

n متغیری از نوع داده صحیح است.

فصل دوم

«عبارات و عملگرها»

انواع عملگرهای زبان C و C++ عبارتست از:

۱- عملگر جایگزینی (assignment)	۵- عملگر رابطه‌ای (relational)
۲- عملگر باینری (binary)	۶- عملگر بیتی (bitwise operators)
۳- عملگر یکتایی (unary)	۷- عملگر شرطی (?)
۴- عملگر منطقی (logical)	۸- عملگر کاما (,)

نکته: / هم تقسیم اعشاری و هم تقسیم صحیح را انجام می‌دهد. اگر هر دو عملوند / عباراتی صحیح باشند، آنگاه / تقسیم صحیح را انجام می‌دهد، ولی اگر حداقل یکی از عملوندهای / اعشاری باشند، / تقسیم اعشاری را انجام می‌دهد.

مثال:

- 1) `int a = 20, b = 3 ;`
`printf ( " % d " , a / b ) ; → 6`
 2) `float a = 20, b = 3 ;`
`printf ( " % f " , a / b ) ; → 6.666667`

تذکر: اگر در یک عبارت، چند عملگر دارای اولویت یکسانی باشد، آنگاه اولویت به عملگر سمت چپ داده خواهد شد.

عملگر یکتایی (Unary)

این اپراتورها که فقط یک عملوند دارند، عبارتند از: `++`، `--`، `-`. عملوند متعلق به این عملگرها می‌تواند، صحیح، کاراکتری یا اعشاری باشد. عملگر `++` (افزایش `increment`) یک واحد به عملوند خود اضافه می‌کند و عملگر `--` (کاهش `decrement`) یک واحد از عملوند خود کم می‌کند. به عبارتی دیگر:

`++i ;` معادل `i = i + 1 ;`
`--i ;` معادل `i = i - 1 ;`

مثال: با اجرای تکه برنامه زیر مقدار متغیرهای `x` و `y` چند است؟

- 1) `x = 10 ;`
`y = ++ x ;`

`x` برابر ۱۱ و `y` نیز برابر ۱۱ می‌شود. اول یک واحد به `x` اضافه می‌شود، سپس `x` در `y` ریخته می‌شود.

- 2) `x = 10 ;`
`y = x ++ ;`

`x` برابر ۱۱ و `y` برابر ۱۰ می‌شود. اول `x` در `y` ریخته می‌شود، سپس یک واحد به `x` اضافه می‌شود.

نکته: اگر در عبارتی `--` و `++` وجود داشت، آنگاه باید عبارت را براساس قواعد زیر محاسبه کنیم:

۱- ابتدا تمام `--` و `++` سمت چپ را محاسبه کنیم.

۲- عبارت را بدون `--` و `++` سمت چپ و سمت راست محاسبه کنیم.

۳- در نهایت `--` و `++` سمت راست را محاسبه کنیم.

مثال: با اجرای تکه برنامه زیر مقدار متغیرهای `a`، `b` و `c` چند می‌شود؟

`a = 2 ; b = -1 ; c = 3 ;`
`b = -- a + c * 2 - b ++ % c ++ ;`

ابتدا باید `-- a` را اعمال کنیم که در این حالت مقدار جدید متغیر `a` معادل ۱ خواهد شد. حال باید کل عبارت را بدون `--` و `++` سمت چپ و راست حل کنیم، که داریم:

$$b = a + c * 2 - b \% c$$

$\begin{array}{c} \text{6} \quad \text{-1} \\ \text{7} \quad \quad \quad \end{array}$

 8

با محاسبه عبارت مقدار جدید متغیر `b` معادل ۸ خواهد شد. حال باید `--` و `++` سمت راست را اعمال کنیم که با این عمل مقدار متغیر `b` معادل ۹ و مقدار متغیر `c` معادل ۴ خواهد شد.

عملگرهای منطقی

این عملگرها در عبارات منطقی استفاده می‌شوند که عبارتند از:

عملگر	عملکرد
<code>&&</code>	عملگر AND منطقی
<code> </code>	عملگر OR منطقی
<code>!</code>	عملگر NOT منطقی

حاصل این عملگرها یا صفر (ارزش نادرستی) است و یا یک (ارزش درستی).

مثال: حاصل عبارت زیر چیست؟

- 1) $5 \& \& 0 = 0$
- 2) $2 | | - 2 = 1$
- 3) $! 10 = 0$

عملگرهای رابطهای

برای مقایسات و شروط از عملگرهای رابطهای استفاده می‌شود که عبارتند از :

عملگر	عملکرد
>	بزرگ‌تر
<	کوچک‌تر
>=	بزرگ‌تر مساوی
<=	کوچک‌تر مساوی
=	مساوی
!=	نامساوی (مخالف)

حاصل این عملگرها یکی از دو مقدار درستی (عدد غیر صفر) و یا نادرستی (عدد صفر) می‌باشد.
مثال: $3 * 4 != 5 * 2$

(عدد غیر صفر معادل ارزش درستی است)

$\begin{array}{cc} \boxed{12} & \boxed{10} \\ & \downarrow \\ & 1 \end{array}$

عملگر بیتی (Bitwise Operators)

عملگرهای بیتی فقط به همراه نوع داده‌های صحیح استفاده می‌شوند و نمی‌توان آن‌ها را با نوع داده‌های دیگری مثل اعشاری، رشته‌ای و یا اشاره گرها به کار برد. عملگرهای بیتی عبارتند از :

عملگرهای بیتی در زبان C	عملکرد
&	AND بیتی
	OR بیتی
^	XOR بیتی
~	NOT بیتی
>>	شیفت به راست
<<	شیفت به چپ

هر گاه عملگرهای بیتی در کنار اعداد بیایند، ابتدا می‌بایست اعداد را تبدیل به مبنای ۲ کرده و سپس بیت به بیت آن‌ها را با یکدیگر XOR, OR, AND و ... کنیم.

مثال: خروجی تکه برنامه زیر چیست؟

```
unsigned char m;
m = 129 | 3;
printf ( "% d " , m );
```

$\begin{array}{rcl} 129 & \rightarrow & 1000 \ 0001 \\ 3 & \rightarrow & 0000 \ 0011 \\ \hline & & 1000 \ 0011 \end{array}$

$\sim x = -(x + 1)$

پس خروجی برنامه عدد 131 می‌شود. $\rightarrow 131$

نکته: اگر در یک عبارت داشته باشیم $\sim x$ ، آنگاه حاصل از رابطه مقابل محاسبه می‌شود:

نکته: اگر در یک عبارت داشته باشیم $a >> b$ ، آنگاه حاصل از رابطه $\left[\frac{a}{2^b} \right]$ محاسبه می‌شود.

نکته: اگر در یک عبارت داشته باشیم $a << b$ ، آنگاه حاصل از رابطه $a * 2^b$ محاسبه می‌شود.

نکته: XOR هر عدد با خودش صفر می‌شود.

مثال: خروجی تکه برنامه‌های زیر چیست؟

- 1) $\text{printf} (" \% D " , 53 >> 3);$ $\xrightarrow{\text{خروجی}} 6$
- 2) $\text{printf} (" \% D " , 53 \wedge 53);$ $\xrightarrow{\text{خروجی}} 0$

نکته: اگر مقدار حاصل از یک عملیات دوباره با همان مقدار قبلی، XOR شود، آنگاه مقدار اولیه به دست می‌آید.
مثال: خروجی برنامه زیر چیست؟

```
int x = 7 ;
printf ( " % d " , x&&8 ) ; → 1
printf ( " % d " , x&8 ) ; → 0
```

در $x \&\&8$ عدد 8 درست و 7 درست تعبیر می‌شود و نتیجه درست یعنی 1 می‌شود. در دستور چاپ دوم داریم:

7	→	0000	0111	AND	
8	→	0000	1000		
		0000 0000		حاصل	→ 0 عدد

عملگر شرطی (?:)

فرم کلی استفاده از این عملگر به صورت زیر است:

عبارت ۲ : عبارت ۱ ؟ شرط

ابتدا شرط بررسی می‌شود، اگر شرط درست باشد (یعنی مقداری غیر صفر داشته باشد) عبارت ۱ محاسبه شده و نتیجه آن برگردانده می‌شود، در غیر این صورت نتیجه عبارت ۲ برگردانده می‌شود.

مثال: حاصل عبارت زیر چیست؟

```
flag = ( I < 0 ) ? 0 : 100 ;
```

اگر ۱ عدد منفی باشد، مقدار flag صفر شده، در غیر این صورت مقدار flag برابر ۱۰۰ می‌شود.

خلاصه نویسی در عبارات جایگزینی

در زبان C می‌توان چند عبارت = را در یک جمله نوشت:
مثال:

```
int i , j ;
i = j = 5 ;
```

ابتدا ۵ داخل j و سپس j داخل i ریخته می‌شود، توجه کنید عملیات از راست به چپ انجام می‌گیرد. نوع متغیر در طرفین = می‌تواند مختلف باشد که در این حالت مشابه قوانین تبدیل نوع که قبلاً بیان شد، عمل می‌شود.

زبان C دارای یک طرز نوشتن خلاصه برای جملات جایگزینی می‌باشد، بدین معنا که مثلاً دستور $x = x + 10$ می‌تواند به صورت $x += 10$ نیز نوشته شود، این طرز نوشتن برای تمامی عملگرهای دوتایی قابل استفاده است. پس عملگرهای $=$ ، $+$ ، $-$ ، $*$ ، $/$ ، $\%$ ، $\&$ ، $^$ ، $|$ ، $<<$ ، $>>$ همگی درست هستند، مانند:

$i += 5$; $\xrightarrow{\text{معادل}} i = i + 5$;

$f -= g$; $\xrightarrow{\text{معادل}} f = f - g$;

$j * = (i - 3)$; $\xrightarrow{\text{معادل}} j = j * (i - 3)$;

$j * = i - 3$; $\xrightarrow{\text{معادل}} j = j * (i - 3)$;

عملگر کاما (,)

عملگر کاما (comma operator) باعث می‌شود ترتیبی از عملیات انجام شود. اگر این علامت در سمت راست یک عبارت جایگزینی استفاده گردد، حاصل آخرین عبارت سمت راست در متغیر سمت چپ کپی می‌شود.

مثال: حاصل عبارت زیر چیست؟

```
a = 10 ;
b = ( a = a - 5 , 30 / a ) ;
```

پس از اجرای دو دستور فوق a برابر ۵ و b برابر ۶ می‌شود.